

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **N. S.**, zastoupena JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 7. 2020, č. j. 4 A 27/2020 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 23. 7. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena blanketní kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 8. 7. 2020, č. j. 4 A 27/2020 - 21, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 27. 4. 2020, č. j. MV-45810-3/OAM-2020. Tato kasační stížnost byla odeslána dne 22. 7. 2020 v 19:35:46 hodin z datové schránky advokátky stěžovatelky na elektronickou podatelnu Nejvyššího soudu České republiky (viz č. l. 10 spisu zdejšího soudu), který ji dne 23. 7. 2020 prostřednictvím datové schránky přeposlal Nejvyššímu správnímu soudu (viz č. l. 14 spisu zdejšího soudu).

[2] Stěžovatelka ve své blanketní kasační stížnosti nejprve identifikovala předmět řízení a napadený rozsudek s tím, že jej napadá z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). K tomu dodala, že podle jejího názoru městský soud „*posoudil námitky a skutečnosti uvedené v žalobě jednostranně bez širších souvislostí*“. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Kasační stížnost obsahovala taktéž blanketní žádost o přiznání odkladného účinku.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, kterou však nepodala včas, ačkoliv byla v napadeném rozsudku náležitě poučena o délce lhůty k podání kasační stížnosti, o počátku jejího běhu, i o místě, kam má kasační stížnost podat.

[4] Z obsahu předloženého spisu městského soudu se podává, že napadený rozsudek byl advokátce stěžovatelky (plná moc viz č. 1. 3 spisu městského soudu) doručen prostřednictvím datové schránky ve středu 8. 7. 2020 (viz doručeníka připojená k č. 1. 25 spisu městského soudu). Napadený rozsudek přitom na straně 5 (č. 1. 25 spisu městského soudu) obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti - v souladu s § 106 odst. 2 a 4 větou před středníkem s. ř. s. je zde správně uvedeno, že „[p]roti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně“.

[5] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“ Podle odstavce 2 téhož ustanovení „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“ Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, „bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak“. Podle § 106 odst. 4 věty za středníkem s. ř. s. je lhůta pro podání kasační stížnosti rovněž zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[6] Byl-li napadený rozsudek stěžovatelce (resp. její právní zástupkyni) doručen ve středu 8. 7. 2020, počala lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti běžet ve čtvrtek 9. 7. 2020 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a marně uplynula ve středu 22. 7. 2020 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Platí tak, že k zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 22. 7. 2020 byla kasační stížnost předána Nejvyššímu správnímu soudu nebo soudu, který napadené rozhodnutí vydal, nebo jednomu z těchto soudů zaslána prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, alternativně prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

[7] Stěžovatelka sice v poslední den lhůty zaslala kasační stížnost prostřednictvím datové schránky, nicméně nikoliv Nejvyššímu správnímu soudu, ale Nejvyššímu soudu. Podání kasační stížnosti k jinému soudu, než k Nejvyššímu správnímu soudu nebo k soudu, který napadené rozhodnutí vydal (zde Městský soud v Praze), však nemá za následek zachování lhůty. Lhůta by byla zachována (a kasační stížnost by tak byla považována za včasnou) pouze tehdy, pokud by ve lhůtě podle § 106 odst. 2 s. ř. s. byla soudem, který nevydal napadené rozhodnutí (k němuž byla nesprávně kasační stížnost podána - zde Nejvyšší soud), předána buďto Nejvyššímu správnímu soudu nebo soudu, který napadené rozhodnutí vydal (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 48/2004 - 56). Jelikož však právní zástupkyně stěžovatelky kasační stížnost Nejvyššímu soudu zaslala v poslední den lhůty ve večerních hodinách (konkrétně v 19:35:46 hodin), bylo toto podání Nejvyššímu správnímu soudu přeposláno až následující den, tj. 23. 7. 2020. Z výše uvedeného důvodů tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než konstatovat, že kasační stížnost je opožděná.

[8] S ohledem na shora řečené proto Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl kasační stížnost stěžovatelky jako opožděně podanou.

[9] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí návrhu – zde kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu